

AANBEVELING VAN DE HOGE RAAD VOOR HET BEDRIJFSREVISORAAT
OVER HET VERBOD VAN DUBBEL LIDMAATSCHAP VAN HET I.B.R.
EN HET I.D.A.C.

Probleem :

- (1) De Hoge Raad voor het Bedrijfsrevisoraat heeft samen met het I.B.R. vastgesteld dat een groot aantal leden van het Instituut der Bedrijfsrevisoren tegelijkertijd ook hun inschrijving hebben gevraagd als lid van het Instituut der Accountants. In het raam van de besprekingen die moeten leiden tot het formuleren van aanbevelingen in verband met de onafhankelijke uitoefening van het beroep van bedrijfsrevisor en de andere dan de in de wet opgesomde onverenigbaarheden die deze onafhankelijke beroepsuitoefening moeten ondersteunen, heeft de Hoge Raad besloten bij voorrang een aanbeveling te doen in verband met het gelijktijdig lidmaatschap van het Instituut der Bedrijfsrevisoren en het Instituut der Accountants.

Advies :

- (2) De Hoge Raad is van menig dat allerlei vormen van rechtstreekse of onrechtstreekse samenwerking met andere vrije beroepen, maar voornamelijk met het beroep van accountant de onafhankelijke beroepsuitoefening kunnen in gevaar brengen. Daarom is hij van oordeel dat, althans gedurende de eerste jaren een verbod van gelijktijdig lidmaatschap van beide Instituten dient te worden ingevoerd evenals

./..

een verbod tot het oprichten van interprofessionele vennootschappen tussen accountants en bedrijfsrevisoren.

Motivering :

- (3) Dit verbod van gelijktijdig lidmaatschap van de twee Instituten steunt niet op een duidelijke wettelijke grondslag aangezien de wettelijke gevallen van onverenigbaarheid uitdrukkelijk werden opgesomd. Het is eerder ingegeven door overwegingen van voorzichtigheid en een bepaalde opvatting over de onafhankelijkheid die het beroep van bedrijfsrevisor kenmerkt.
- (4) Indien in de aanvangsfase na de hervorming van het bedrijfsrevisoraat er geen verbod van gelijktijdig lidmaatschap van het I.B.R. en het I.D.A.C. zou worden uitgevaardigd, zou zeer spoedig een onomkeerbare vervlechting ontstaan van de twee beroepen: dat van de bedrijfsrevisoren en dat van de accountant. Het zou later onmogelijk blijken deze vervlechting ongedaan te maken. De scheiding tussen de twee beroepen die thans principieel wordt uitgesproken is een toestand die in feite niet onomkeerbaar is indien na verloop van tijd zou blijken dat er geen bezwaren tegen een gelijktijdig lidmaatschap van de twee Instituten zou bestaan. Voorzichtigheid gebiedt de Hoge Raad bijgevolg in eerste instantie te kiezen voor een verbod op gelijktijdig lidmaatschap.
- (5) Alhoewel het op dit ogenblik niet mogelijk is definitieve uitspraken te doen over de voor- of nadelen van de vervlechting van de twee beroepen, lijken vanuit het standpunt van de onafhankelijke uitoefening van het beroep van bedrijfsrevisor er meer na- dan voordelen verbonden aan zulke vervlechting.

./..

- (6) De wetgever heeft na jarenlange discussie in de wet van 21 februari 1985 twee gescheiden Instituten in het leven geroepen, ieder met een eigen wettelijke regeling die wel grotendeels gelijklopend is maar niet volledig identiek. Het toestaan van een gelijktijdig lidmaatschap van beide Instituten, zou deze scheiding die door de wetgever uitdrukkelijk werd gewild terug ongedaan maken. Dit lijkt niet wenselijk binnen een zo korte termijn na de goedkeuring van de wet.
- (7) Door het gelijktijdig lidmaatschap zou de bedrijfsrevisor als accountant tevens onderworpen worden aan de deontologie van het Instituut der Accountants. Zolang niet duidelijk vaststaat dat de deontologie van het Instituut der Accountants grotendeels overeenstemt met deze van het Instituut der Bedrijfsrevisoren kan niet worden toegestaan dat bedrijfsrevisoren onder de disciplinaire bevoegdheid van het Instituut der Accountants vallen. De wet laat de bedrijfsrevisoren bovendien toe in bijkomende orde bepaalde accountantsactiviteiten uit te oefenen zonder daarom lid te zijn van het Instituut der Accountants, zodat het voor het uitoefenen van deze werkzaamheden van accountant niet strikt noodzakelijk is lid te zijn van het Instituut der Accountants.
- (8) De opdracht van de bedrijfsrevisoren bestaat hoofdzakelijk in de externe controle van de jaarrekeningen. Het bijhouden en opstellen van deze jaarrekeningen is grotendeels het werk van interne of externe accountants, leden van het Instituut der Accountants. Ten einde deze controle zo onafhankelijk en zo vrijmoedig mogelijk uit te voeren, verdient het aanbeveling dat de opstellers en de controleurs van de jaarrekeningen zich niet als leden van hetzelfde Instituut en als beroepsgenoten moeten gedragen. De onafhankelijkheid in de controle komt beter tot haar recht wanneer deze controle kan gebeuren door een persoon die in geen enkel opzicht onderworpen is

4.

aan het Instituut der Accountants waar accountants niet-bedrijfsrevisoren
altijd in overgrote meerderheid het beleid, de normering en de deontologie
zullen bepalen.